

Ειδικό Σχολείο υπό συρρίκνωση και διωγμό

Το 12/θέσιο Ειδικό Δημοτικό Σχολείο της ΕΛΕΠΑΠ (Ελληνική Εταιρεία Προστασίας και Αποκαταστάσεως Αναπήρων Παιδών), από την ίδρυσή του, το 1951 αναγνωρίζεται ως 1^ο 2/θέσιο Ειδικό Δημόσιο Δημοτικό Σχολείο. Το 1997 το σχολείο που στο μεταξύ έχει γίνει 6/θέσιο, προάγεται σε 12/θέσιο Ειδικό Δημοτικό Σχολείο ΕΛΕΠΑΠ και στεγάζεται σε χώρους της ΕΛΕΠΑΠ που δόθηκαν ως κληροδότημα και λειτουργεί συνεχώς μέχρι και σήμερα. Εξυπηρετεί παιδιά και εφήβους και τις οικογένειές τους με σοβαρές κινητικές και πολλαπλές αναπηρίες προσφέροντας συγχρόνως θεραπευτικά προγράμματα (Φυσιοθεραπεία, Λογοθεραπεία και Εργοθεραπεία).

Από τη σχολική χρονιά 2010-2011 στο πλαίσιο της "επεκτατικής πολιτικής" της, η συστεγαζόμενη εταιρεία, οικειοποιήθηκε δύο (2) σχολικές αίθουσες κατά τη διάρκεια της θερινής περιόδου όταν η σχολική μονάδα δε λειτουργούσε.

Την επόμενη σχολική χρονιά 2011-2012 και ενόσω το σχολείο ήταν σε λειτουργία, εκδίωξε τους εκπαιδευτικούς και τους μαθητές από άλλες δύο (2) αίθουσες και τις τροποποίησε για χρήση της εταιρείας.

Οι ενέργειές της έχουν ως αποτέλεσμα οι εναπομείνουσες αίθουσες να μην επαρκούν για όλα τα τμήματα του σχολείου με συνέπεια να συστεγάζονται δύο (2) τμήματα σε μία (1) αίθουσα της οποίας η χωρητικότητα δεν ενδείκνυται βάσει προδιαγραφών για παιδιά και εφήβους που κινούνται με αναπηρικό αμαξίδιο. Προκύπτουν επίσης θέματα ασφάλειας σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης, καθώς οι εναπομείνουσες αίθουσες διδασκαλίας δεν διαθέτουν έξοδο κινδύνου. Επιπροσθέτως, η συρρίκνωση του σχολείου οδήγησε στην απώλεια αιθουσών που χρησιμοποιούσε το Ειδικό Εκπαιδευτικό Προσωπικό (Ε.Β.Π.) για θεραπεία των μαθητών (Φυσιοθεραπεία, Λογοθεραπεία, Εργοθεραπεία, Ψυχολόγο και Κοινωνική Υπηρεσία).

Δεν είναι ελάσσονος σημασίας η ηθική διάσταση του θέματος καθώς καταστρατηγείται η αξιοπρέπεια και ο σεβασμός των μαθητών με κινητική αναπηρία για την υλοποίηση των σχεδίων επέκτασης της εταιρείας εις βάρος των μαθητών και του σχολείου.

Το επόμενο διάστημα συνεχίστηκε η ίδια τακτική της απαίτησης παραχώρησης νέων αιθουσών. Από το σύνολο των 14 αιθουσών διδασκαλίας και θεραπειών, αυτή τη στιγμή το σχολείο διαθέτει μόνο 9 αίθουσες.

Ο Σύλλογος Διδασκόντων αντιστέκεται κάθε φορά στις παράλογες απαιτήσεις της εταιρείας χωρίς όμως ουσιαστικό αποτέλεσμα. Επιπλέον, η εταιρεία παρ' όλα αυτά κωφεύει και συνεχίζει ακάθεκτη την ίδια τακτική. Ο Σύλλογος Διδασκόντων επανειλημμένως προέβη στις απαιτούμενες ενέργειες ενημερώνοντας τις προϊστάμενες αρχές, το Σύλλογο Εκπαιδευτικών "Ρόζα Ιμβριώτη" καθώς και το Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων της σχολικής μονάδας, κάνοντας γνωστό το πρόβλημα.

Εύλογα, αναρωτιόμαστε λοιπόν πού θα φτάσει αυτή η κατάσταση και ως πότε η εταιρεία θα υλοποιεί την επεκτατική της πολιτική, υποβαθμίζοντας τις ανάγκες του Δημόσιου Ειδικού Δημοτικού Σχολείου και κατ'επέκταση των ίδιων των μαθητών;